

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius rerum

Brack, Wenceslaus

[Basel], 27. Okt. 1483

Incipit quartus [liber] [...] de studio divinarum scripturarum

[urn:nbn:de:bsz:31-300951](#)

Equibus duo superiora, id est ignis et
aer actu et nomine masculina sunt. Duo
inferiora, id est aqua et terra feminina sunt

De paupertate

De paupertate

Ptem vero lectorib⁹ sua
dere voluit, id est sap-
fua non sectari, quod
maxime ad disciplinā
spectat. Pinguis enim venter ut viciatur
tenuem non gignit sensum. Sed qđ ad
hoc scolares nostri temporis responde-
re potuerunt, qui non solum in studijs
suis fragilitatem sequi contempnunt.
Sed etiam supra id qđ sunt, viuites vi-
deri latorant. Nec iam quod didicerit
quisq; iacticat, sed quid expenderit. H⁹
totalis, q; magistros suis imitari vo-
lunt, de quibus quid latet digne dicaz,
non inuenio.

De exilio

De exilio

Postremo
terra aliena posita est,
que et ipsa hominem qđ
exercet. Omnis mundus
philosophantibus exi-
lium est. Quia tamen ut sit quidā, Ne-
scio qua natali solum dulcedine cunctos
vicit, et imemores non sinit esse sui. Ma-
gnum principiū virtutis est, ut discat

paulatim exercitatus animus, visibilia
hec et traitoria primū cōmutare, vt post
modum possit derelinquere. Delicat⁹ il-
le est adhuc cui prima dulcis est. Fortis
autem, cui iam omne solum prima est.
Perfectus vero cui mundus totus exi-
lium est, ille mundo amorem finxit. Iste
sparsit, hic extinxit. Ego a puero exula-
vi. Et scio quo merore animus artuz ali-
quando pauperis tugurij fundum dese-
ruerat, qua libertate postea marmoreos
lareos et laqueata despicerat tecta.

Et sic finitur terci⁹ liber. In- cipit quart⁹ hu- gonis didascoli con de studio di- uinaru⁹ scriptu- rarum

Ecriptu

re que vel deo,
vel de bonis innit
ibilibus loquitur,
nec sole nec omes
divine appellande
sunt. In libris gen-

tilium multa te eternitate dei z anima-
rum immortalitate, te virtutum finijs
sempiternis penitq; malorum. satis pro-
babili ratone scripta inuenimus. quos
tali vocablo indignos esse nemo dubi-
tat. Rursus vero veteris z noui testam-
ti seriem percurrentes totam pene de pre-
sentis vite statu z rebus in tempore ge-
stis contextam cernimus. Nam aliqua
de dulcedine eternorum honorum z cele-
stis vite gaudijs manifeste depromita
men has scripturas diuinis fides kato-
lica appellare consuevit. Philosophorū
scripture, quasi luteus paries dealbat
nitore eloquij foris possent. que si quan-
doq; veritatis pretendant speciem. fal-
sa admiscendo. quasi quodam colore su-
perducto. lutum errois operiunt. Econ-
tra diuinia eloquia aptissime fauo com-
perantur. que z poter. simplicitatem ser-
monis foris arida apparent z tunc vul-
cedine plena sunt. Unde constat quia
merito tale vocabulum foris sunt. que
sola sic a falsitatis contagione aliena in-
ueniuntur. ut nihil veritati contrarium
contingere probentur.

Scripte diuine

sunt quas a katholice fidei cultorib; edi-
tas. vniuersal ecclie auctoritas. ad ei^z
fidei corroboratōem in numero diu-
norū librorum computandas recipit.
z legendas retinuit. Sunt preterea alia
q; plurima opuscula. a religiosis viris
z sapientibus diversis temporibus con-
scripta. que licet auctoritate vniuersalis
ecclie probata non sunt. tamen quia a
fide katholica non discrepant. z no nul-
la etiam utilia docent. inter diuinę com-

putantur eloquia. que fortasse enun-
cando melius qm diffiniendo ostendi-
mus.

De triplicior dine veteris te stamenti

Mnis di

uina scripture in duo
bus testamentis con-
tinetur. In veteri vi-
delicet z novo. Otrū

q; testamentum tribu
ordinibus distinguic. Vetus testamen-
tum continet legez propteras agiogra-
phos. Nouuz en angelia. apostolos. pa-
tres. Primus ordo veteris testamenti
id est lex quam hebrei thorat nominant
z greci pentatecum habet. sunt quinq;
libros moysi. Inter quos prim^z est bre-
sith id est genesis. Secundus ellelemoth.
qui est exodus. Terci^z vaiechtra q; est
leuiticus. Quarte vaiedaber qui est nu-
men. Quintus adabram. qui est deu-
tronomio. Secundus est ordo prophe-
tarum. hic continet octo volumen. Pri-
mum iohue bennun. id est filium nun. q;
z iohue z iefunque z iesus nuncipatur.
Secundum iophrim qui est liber iude-
cam. Tercius samuel qui est primus et
scds regum. Quartu malachī q; e tā^z z
q; rt^z regū. Quintu iisajaz. Sextu ieremiā

*Triplex ordo scriptorum dicitur
secundum*

Septimum exechiel. Octauum thareastrum qui est duodecim prophetarum. Tercius ordo nouem habet libros. Primus iob. Secundus dauid. Tercius malloth quod grece gabule latine proverbia sonat videlicet salomonis. Quartus celestis qui est ecclesiastes. Quintus sirasum, id est cantica canticorum. Sextus daniel. Septimus zadreianum, qui est palipominum. Octauus hebreas. Non' testor. Omnes ergo sunt xxii libri. Huius preterea aliij quidam libri, ut sapientia salomonis, liber iesu filij sirach, et liber iudith, et tobias, et liber machabeorum, qui leguntur quidem, sed non scribuntur in canone.

re illi potuerunt. In hijs autem ordinibus maxime vtriusque testamenti apparet concordia, qd sicut post legem prophete et post prophetas agyographi. Ita post evangelium apostoli et post apostolos doctores ordine successerunt. Et mira quadam diuine dispensationis ratio actu est, vt cum in singulis plena et perfecta veritas constet nulla tamens ipsa sit. Nec breviter de ordine et numero vniuersorum librorum pstrinximus, vt que si bi pscripta sit materia lector agnoscat.

De autorib' diuinorum libroꝝ

De tripli ordo noui testamēti

Arimūs ordo noni testamenti quatuor habet volumina. Na-
thani, marci, luce et iohanni.
Secundus similiter quatuor sive epistles pauli numero, xiiij, sub uno vo-
lumine contextas et canonicas epistles. Apocalypsim et actus apostolorum.
In tertio ordine primum locum habent decreta, que canones id est regulares ap-
pellamus. Deinde sanctorum patrum et doctorum ecclesie scripta. Jeronimi, Ju-
gustini, Gregorij, Ambrosij, Isidori, Prigenis, Bede et aliorum multorum or-
todoxorum, que tam infinita sunt ut numerari non possint. Ex quo profecto ap-
paret, quātum in fide christiana seruo-
rem habuerint, p cuis assertōne tot et
tanta opera memoranda posteris reli-
quunt. Si nostra quoq; pigricia argui-
tur qui legere non sufficiamus que dicta

Quinque li-
bros legis moyses
scripsit, libri iohue.
Idem iohue cui no-
mine inscribitur au-
tor suisse creditur. Librum indicuꝝ a sa-
muele editum dicunt. Primam partem
libri samuelis ipse samuel scripsit, seque-
tia autem vñꝝ ad calcem dauid. Mala-
chim ieremias primū in vnu volumen
collegit. Nam antea sparsus erat per sin-
gulorum regum historias. Isaías, Je-
remias, Ezechiel, singuli iusos libros
fecerunt qui inscripti sunt nominibꝝ eo-
rum. Libri, xiiij prophetarum, auctoꝝ suoruꝝ
nominiis prenotantur, quouꝝ nomina
sunt. Osee, iobel, amos, abdyas, Jonas,
micheas, naum, abakuk, sophonias, Elia-
geus, zacbarias et malachias. Qui pro-
pterea minores dicuntur. Quia sermo-
nes eorum breves sunt. Uno et uno vo-
lumine comprehenduntur. Isaías autem
et ieremias, ezechiel et daniel. Huius qua-
tuor maiores sunt singuli suis volumini-
bus distincti. Librum iob aliꝝ moysi.
Alij vnum de prophetis nonnulli ipm scri-
pisse credunt. Librum psalmoꝝ dauid

edidit. **H**esdras autem postea psalmos ita ut nunc sunt ordinantur et titulos addidit. **P**arabulas autem et ecclesiasten et cantica cantorum salomon composituit. **D**aniel sui libri auctor fuit. **L**iber hebreus auctor sui titulo prenotatur. In cuius textu eiusdem scilicet hebreus, neemie quoque sermones continentur. **L**ibrum hester hesdras creditur cōscriptuisse. **L**iber sapientie apud hebreos nullusque est. **N**isi et ipse titulus grecam magis eloquentiam redoleat. **H**unc quidam iudei philonis esse affirmant. **L**ibrus ecclesiasticum certissime ihesu filius syrach israelita, nepos ihesu sacerdotis magni cuius meminit. zacharias composituit. **H**ic apud hebreos innenitur. sed inter apocryphos habetur. **J**udith vero et tobie et libri machabeorum quoque ut testatur **J**eronimus, modus magis grecus esse probatur, quibus auctoribus scripti sunt minime constat.

De biblioteca.

Bibliote
ca a greco nomen accepit eo quod ibi librae condantur. **N**am bibli liber. theca repositorum interpretatur. **B**ibliotecam veteris testamenti hesdras scriba post incensam legem a caldeis, dum iudei regressi sunt hierusalem diuino afflatus spiritu, reparauit. cunctaque legis et prophetarum volumina que fuerant a gentibus corrupta correxit. **O**tumque vetus testamentum in xxij. constituit libros. ut tot libri essent in lege quot habeantur et littere. **H**orro quinque littere duplices apud hebreos sunt. cap. men. num. phe. sade. Alter enim per has scribunt principia medietatesque verborum. Alter fines,

Onde et quinq[ue] libri a plerisque duplices estimantur, scilicet samuel, malachim, daniel, breniam, hesdras, ieremias cum cynnotho, hoc est cum lamentationibus suis.

De interpretibus

Interpretationem veteris testamenti primam fecerunt lxx. interpretes, quos ptolemeus cognomeno philadelphus rex egypti, omnis scripture et litterature sagacissimus, phistratum attenientium tyrannum qui primus apud grecos bibliotecam instituit et seleucum-nicaronom et alexandrum et ceteros priores qui sapientie operas derant in studio bibliotectarum emularetur non solum gentium scripturas sed etiam diuinas litteras in suam bibliotecam conferens, ita ut lxx. milia librorum in tempore eius alexandrie inuenirentur. **E**b eleazar pontifice petens scripturas veteris testamenti in grecam vocem ex hebrea lingua interpretari fecit. **S**ed singuli in singulis cellis separati. Ita omnia per spiritum sanctum interpretata sunt, ut nichil in alicuius eorum codice inveniatur quod a ceteris vel in verbis ordine discreparet propter quod una est eorum translatio sive interpretatio. **S**ed Jeronimus dicit huic rei non esse adhibendam fidem. Secundam tertiam et quartam faciunt aquila simachus et theodocius, quorum primus id est aquila iudeus fuit. **S**imachus vero et theodocius ebyonic heretici. Optimus tamen usus ut post lxx. interpretes eorum ecclesie grecorum recipierent exemplaria et legerent. Quinta est vulgaris cuius auctor ignoratur. **O**nde specialiter sibi vendicavit,

ut quinta appellaretur sexta et septima origines, cuius co-dices eusebius et papirus vulgauerunt. Octana est Jeronimi que merito ceteris antefertur. Nam et verborum tenor est et spiculitate sententie clarior.

Quod alia preter hec sunt apocripha

De autorib' no vii testamenti

O Lures
euangelia scripsere, sunt sed quidam si ne spiritu sancto magis conati sunt ornare narrationem quod historie texere veritatem. Onde sancti patres docti quod spiritum sanctum, quatuor tantum in autoritate receperunt ceteris reprobati, scilicet Mathaei, Marci, Iudee et Jobanis ad similitudinem quatuor fluminum paradisi et quatuor animalium in ezechiele. Primus matheus euangelium suum scripsit hebraice, secundus marcus grece scripsit, Tercius lucas inter euangelistas greci sermonis eruditissimus qui propter ut medicus in grecia euangelium scripsit theophilo episcopo, ad quem etiam actus apostolorum idem scripsit. Quartus et ultimus iohannes euangelium scripsit. Paulus, xviij. epistolas scripsit, decem ad ecclesias, quatuor ad glosas, ultimam ad hebreos quam plerique non esse pauli dicunt, eandemque alii barnabam, alii clementem scripsisse suspicuntur. Jeronimus tamquam hanc esse pauli argumentatur. Canonice epistles sunt septem. Una iacobi, Due petri, Tres iohannis, Una iudee. Apocalypsim scripsit iohannes apostolus in patribus insula exilio relegatus.

H sunt scriptores diuinorum librorum qui per spiritum sanctum loquentes ad eum dictio nostra

cepta vivendi regulamque scripserunt. Preter hec alia volumina apocripha non cupantur. Apocripha autem dicta sunt id est secreta, quia in dubium veniunt. Est enim eorum occulta origo, nec patrum patribus a quibus usque ad nos auctoritas veracium scripturarum certissima et notissima successione puenit. In his apocrifis, et si aliqua inueniatur veritas, tamen propter multa falsa nulla in eis est canonum auctoritas que recte indicantur non esse eorum credenda quibus ascribuntur. Nam multa sub nominibus apostolorum ab hereticis scribuntur, que omnia sub nomine apocriphorum auctoritate canonica diligenter examinatae remota sunt,

Ratio de vocabulis diuinorum librorum

O Entatheus
p' cus a domini voluminibus dicitur. Pentateuchus qui est teucus voluminum vocatur. Genesis co-

dicit q̄ generatō seculi in eo p̄tinet. Ex odus ab exitu filiorū israel de egypto. Leviticus eo q̄ leuitaq̄ mīstera 7 dīmer sitatem victimarum exequitur. Numerorū liber dicitur, eo q̄ in eo egressē tribus enumerātur, 7 xlvi per heremū man siones. Deutrus verbum grecum est vīs illabum 7 interpretat secundus 7 non na lex interpretatur. Inde deutronomi us quasi secunda lex. Quia in eo repli cantur ea que in precedentibus libri dif fusiū dicta sunt. In libro iōsue quē he brei iōsue bennun dicunt trā p̄missiōis populo dividitur. Liber indicuz dictus est a principib⁹ qui iudicabāt populū israel ante q̄ reges essent in eodem po pulo. Hic quidam cōpingū historiam ruth sub vno volumine. Liber samuelis dictus est quia nativitatem eius 7 sacer dotum gesta describit. Qui licet etiam historiam saul 7 dauid cōtineat, vtricq; tamen ad samuel referuntur quia vnxit vtricq;. Malach hebraice, latine interpr etatur reguz. Inde dictus est malachum, p eo q̄ reges uide 7 israelite gentis eo rumq; gesta p ordinem describit. Iōsias pocius euangelista q̄, p̄pheta libri suū edidit, cuius omnis textus eloquēt̄ p̄fa inedit. Canticum vero exametro 7 p̄ tametro versu discurrat. Jeremias simili ter edidit librum suū cum trennis eius quas noī lamentatōes vocamus, eo q̄ in tristiorib⁹ rebus sc̄z funeribus adbi beantur. In quibus quadruplex diuerso modo composuit alphabetum, quo p̄ vno prima quasi Saphico metro scri pta sunt quia tres versiculos qui sibi in uicem iuncti sunt 7 ab una tamen littera incipiunt heoricum coma cōcludit. Tercium alphabetum trimetro scriptam est 7 a tribus litteris idem tamen versus in cipliunt. Quartum alphabetum sile pri mo 7 secundo habetur. Ezechiel principi um et finem obscuriora habet. Vnum volumen, xij, p̄phetarum. 7 principia et fines 7 liber iob. prosaica oratōne con texta sunt. Nedia ante z ipsius ab eo lo co ubi ait. Perereat dies in qua nat⁹ sum vscq; ad ipm locum ubi ait. Idcirco ipse

me reprehendo 7 ago penitentiam. omnia herico metro discurrunt. Psalmorum liber grece psalterium. hebraice nala latine organum vicitur. Ideo autem vocatur psalterium quod vno pro plēta canente ad psalterium chorus cō sonando responderit. Hunc librum quā doq̄ incisionib⁹ 7 vno volumie p̄al morum comprehendunt. Psalms dauid compositus, sed hebreas ordinavit. Omnes autem lamentatōes Jeremie 7 psalmi 7 omnia fere scripturarum can tica apud hebreos metrice composita sūt vi testantur. Jeronimus, Origenes, Iosephus, 7 enebeius cesariensis. Nazmo romanī flacci 7 greci pidari. Nūcalij iambo currunt. Nunc alij zapbiro nitet, trimetro 7 tetrametro incedentes. Tribus nomib⁹ vocatum esse salomonē manifestissime scripture docet. Tidam id est dilectum dominū quia eum dilexit dominus. Et celestis id est ecclasiastē. Ecclasiastes autem greco nomine appel latur, qui cecum id est ecclasiāz cōgregat quem non possumus appellare concōna torem, quia loquitur non ad unū, s̄z ad totam simul contōnem populi. Porro pacificus vocatus est, eo q̄ in regno ei⁹ pax fuerat. Is itaq; iuxta numerū vo cabulorum tria edidit volumina. Orimum quod hebraice masloth. Grece parabole. Latine p̄ouerbia inscribitur, eo q̄ in ipso lib compatiū similitudine figurās verborum 7 ymagines veritatis ostenderit, que videlicet parabole in si ne ab eo loco ubi ait. Nullierem fortez quis inueniet. Alphabeto texūtur sicut lamentatōes jeremie, 7 cetera quedaz scripture cantica. Scđm qui hebraice celestis, grece ecclasiastes, latine concionator dicitur. Eo q̄ sermo eius non specia liter ad unum sicut in proverbijs, s̄z ad diuersos generaliter quasi ad totū contōnem 7 eccliam virigatur. Tercium sirasim, id est cantica canticorū quod quasi epitalamini, id est carmen nuptiale christi 7 ecclie. In proverbijs paruum docet, 7 quali de officijs per sententi as erudit. Unde ad filium eius crebre

sermo repetitur. In ecclesiastice **ho** ma-
ture etatis instruit, nequitquā in mun-
di rebus putet esse perpetuum, sed cadu-
ca et brevia vniuersa que cernimus, ad
extremam consumatum iam virū et cal-
cato seculo preparatum. in canticis can-
ticorum sponse uingit amplexibꝫ, hauē
procul ab hoc ordine docerinarū et phi-
losophi suos sectatores erudiunt ut pri-
mum ethicam doceant. Deinde physica
interpretetur, et quem in his profectis
perspexerint usqꝫ ad theologiam produ-
cant. Daniel apud hebreos non inter p-
phras, sed inter agiographos habetur.
Hec bī. lxx. interpretes catholica non
legit ecclesia, eo qꝫ multum a veritate vi-
scordet. Daniel maxime et lesdras pro-
pheta, et una pars ieremie, hebraicꝫ qui-
dem litteris, sed caldaico sermone coscri-
pti sunt. Job quoqꝫ cum arabica lingua
plurimam habet societatem. Daniel apud
hebreos nec susanne habet historias, nec
ympnum trium puerorum, nec beli ora
conisqꝫ fabulam. Paralipomenon gre-
ce dicitur quod nos pretermissoꝫ vel
reliquorum dicere possumus. Quia ea
que in lege vel regum scriptis, vel omis-
sa vel non plene relata sunt, in isto sum-
matim ac breviter explicantur. Hic
hebraice debr̄ianum dicitur, quod inter-
pretatur verba dierum quod significā-
tius cronicon tocius divine historie pos-
sumus appellare. Liber lesdre unus est,
in quo eiusdem lesdre neemich sermo-
nes sub uno volumine continentur. Se-
cundus tertius et quartus ypocrisi sunt.
Liber qui sapientia salomonis inscribi-
tur. Ideo sapientia vocatur, quia in eo
christi aduentus qui est sapientia patris
et passio eius eminenter exprimitur. Li-
ber biesli filij syrach Ideo ecclesiasticus
dicitur, quia de tociis ecclie disciplia
religioseqꝫ conuersatiois magna cura et
ratione sit editus. De his duobus. Je-
ronimus sic dicit. Fertur panarethos ie-
su filij sirach liber. Et alius pseudogra-
phus quis sapientia inscribitur, quorum
priorum hebraicum reperi non ecclesia-
sticam, ut spud latīnos, sed parabolam

annotatum, cui iuncti erant ecclieastes,
et cantica cantorum, ut similitudinē sa-
lomonis, non solum librorum numero,
sed etiam materialium genere coequa-
rent. Secundus apud hebreos nulquā
est, quia et ipse stilus grecam eloquentiam
redolet, et nonnulli scriptorum veterum
hunc esse philonis iudei affirmant. Si-
cū ergo iudith et thobie et machabeorū
libros, legit quidem ecclesia, sed inter ca-
nonicas scripturas eos non recipit, sic
hec duo volumina legit ad edificatōem
plebis, non ad auctoritatem ecclieasti-
corum dogmatum confirmandas. Quo-
rum ergo, xxij. elementa sunt, per que he-
braice scribimus omne quod loquimur
et eorum initia vox humana compre-
henditur. Ita, xxij. volumina supputant
quibus quasi literis et exordijs in dei do-
ctrina tenera adhuc et lactans viri iusti
eruditur infanta. Quidam historiam
ruth et lamentationes ieremie seorsum per
se inter agiographa putantes, ethos
duos, viginti duobus precedentibus
veteris legis libros anumerant, sub fi-
gura et numero, xxiiij. seruorum, qꝫ in apo-
calipsi agnum adorant.

¶ De nouo te- stamento.

Icūt om
nis scriptura veteris te-
stamenti large lex appelle-
lari potest, specialiter ta-
men quinqꝫ libri moy-
si dicantur lex. Ita generaliter totū nouū

testamentum euangeliū dīc potest.
Sed tamen specialiter illa quatuor vo-
lūmina. Mathei. Marci. Luce & iohā-
ni, in quib⁹ facta & dicta saluatoris pla-
ne explicantur, euangeliū nūncipari
meruerunt. Euangeliū interpretatur
bonum nūncians, quia eterna bōa pro-
mittit, non terrenam felicitatem, vt re-
tus testamentū bīm litterām intellectū

gelista numerus quidam capitulis af-
fixus adiacet q̄ibus numeris subdita
est area, quedam numero notata que in-
dicat in quanto canone positus sit nume-
rus cui subiecta est area. Verbi gratia.
Si est area prima in primo canone, si se
cunda in secundo, si tercia in tertio, et sic
per ordinem usq; ad decimum puenies.
Si ergo a perte quolibet euangeliū pla-
cuerit scire qui reliquorum euangelista-
rum similia dixerint, assumme adiacen-
tem numerum capituli & requires ipsius
numerum in suo canone quem indicat.
ibiq; inuenies qui & quid dixerint. Et
ita deinceps in corpore inquisita loca que
ex ipsis numeris indicantur per singula
euangeliū, de eisdem dixisse inuenies.

De canonib⁹ euange- liorum.

Olōnones euangeliorum armo-
nius alexandrie pri-
mus exco gitanit, quē
postea eusebius cesa-
riensis secutus plenius expoliit, q̄ ideo
facti sunt vt per eos innurez scire pos-
sumus, qui reliquorum euangelistarum
similia aut propria dixerunt. Sunt au-
tem numero decem quorum primus co-
tinet numeros in quibus quatuor eadē
dixerunt, matheus, marcus lucas & Jo-
hannes. Secundus in quibus tres, ma-
theus, marcus lucas. Tercius in quibus
tres, matheus lucas & iobānes. Quar-
tus in quibus tres, Matheus Marcus
Johannes. Quintus in quib⁹ tres mar-
cus, Lucas Johannes. Sextus in qui-
bus duo, Matheus, Marcus. Septi-
mus in quibus duo, Matheus, Lucas.
Octauus in quibus duo Matheus Jo-
hannes. Nonus in quibus duo Lucas
Johannes. Decimus in quibus singuli.
eorum quedam propria dixerūt. Quo-
rum expositō hec est per singulos euā-

De canonib⁹ concí- liorum.

Olōnnon aut grece latine regula dici-
tur. Regula autem dicta
est quod recte dicit nec
aliquando alios sum tra-
bit. Elij dixerunt regulam dictam, vel
quod recte vivendi normam prebeat, vel
quod regat, vel quod distortum prauū
q; quid corrigat. Canones autem gene-
ralium cōciliorum a temporibus 2stan-
tini ceperunt. In precedentibus namq; annis persecutō feruente docendauz
p'ebium copiam minime dabatur. In-
de cristianitas in diuersas heres fissa ē
Quia non erat licentia episcopis i vnu
conuenire, nisi tempore supradicti impe-
ratōrum. Ipse enim dedit facultatem chri-

rianis libere congregari. Sub hoc sancti patres in concilio niceno de omni orbe terrarum conuenientes iuxta euangelicam et apostolicam traditionem. scdm post apostolos simbolum tradiderunt.

¶ De quatuor principalib' concilijs.

Apter ce
teria autem concilia quatuor venerabiles esse synodos. que totam principaliter fidem complectantur quasi euangelia quatuor vel totidem paradisi flumina constat. Haurium prima nicena synodus. ccc. xviii. episcoporum constantino augusto imparante pacta est. in qua arriane perfidie condemnata est blasphemia. quam de inequalitate sancte trinitatis idem arrius asserebat. et substantialem deo patri dei filium eadem sancta synodus per simbolum diffiniuit. Secunda synodus. c. l. presbyterorum sub theodosio seniore constantinopoli congregata est. Que macedonium spiritum sanctum deum esse negantem condemnans. consubstantiale patri et filio spiritum sanctum demonstravit. Hanc simboli formam. quia tota grecorum et latinorum confessio in ecclesijs predicit. Tercia synodus ephesina prima. cc. episcoporum sub iuniori theodosio augusto edita est. que nestorium dogma in christo assertorem personas iusto anathemate condempnauit. Ostendens in douabus naturis unam domini hiesu christi personam. Quarta synodus calci

ionensis te. xxx. sacerdotum sub mariano principe habita est. In qua eutice constantino politanum abbatem. verbi dei et carnis unam naturam pronunciarem et eius defensorem alexandrinum episcopum. et ipsum nestorium cum reliquis hereticis una patrum sententia damnauit. predicans eadem syndodus christum deum sicut natum de virginie. ut in eo substantiam et divine et humane consitentiam nature. Haec sunt quatuor: sinodi principales. fidei doctrinam plenissime predicantes. Sed et reliqua sunt concilia. que sancti patres spiritu dei pleni sanxerunt. post istorum quatuor auctoritatem. omni manent stabilitate vigore quorum in hoc opere continenter gesta condita. Concilij vero nomen tractum est ex more romano. Tempore enim quo cause agebantur conueniebat omnes in unum. communique intentio tractabant. Unde et concilium a communi intentione dictum quasi consilium. c. in. s. transuerse. Cetus vero conuentus est vel congregatio a coeundo. id est a conuentendo in unum. Unde et conuentus enunciatus cetus vel concilium a societate multorum in unum. Epistola grece. misa interpretatur latine. Epistole canonice id est regulares. que etiam dicuntur catholicae id est universales. quia non tantum populo vel ciuitati. sed universis gentibus generaliter sunt scripte. Actus apostolorum primo: dia fidei christiane in gentibus et nascentis eccliesie historiam digerunt. Et apostolorum gesta narrant. Unde et actus apostolorum vocantur. Et apocalipsis de greco renuntiatio interpretatur. Juxta quod ipse iohannes dicit. Et apocalipsis iesu christi quae dedit illi palam facere seruo suo iohanni.

Arriana. 1. 25

m. 1. 25

m. 1. 25

Caladona

Qui bibliote cas fecerunt.

Hud nos

pamphilus martii. cui vitam eusebius cesariensis conscripsit. Obis- stratum in sacre bibliotece studio adequate contendit. Dic ei in bibliotheca sua ppe. xxx. milia voluminum habuit. Jeronimus quoq; 7 gē nodius ecclesiasticos scriptores. toto orbe querentes ordine prosecuti sunt. eorum q; studia in uno voluminis ruditō cōprehenderunt.

Quorum scri pture sunt autē tice

E nostris

apud grecos origenes i scripturarum labore tam grecos q; latinos openū suorum numero supauit. Deniq; ieronimus sex milia libroꝝ ei leguisse fertur. Horum tamen omnium studia augustinus ingenio suo seu scientia vicit. Nam tanta scripsit. vt diebus ac noctibus non solum scribere libros eius quisquaz. sed nec legere sufficeret. Scriperunt 7 alii viri katholici multa 7 insignia opa. Enastasius alexandrinus episcopus. Hilarius pictaviensis episcop

Blasius capadocenus episcopus. Gre gorius theologus 7 ambrosius mediola nensis episcopus. Et gregorius nazare nus episcopus. Theophilus alexandrinus episcopus. Iohannes constantino politanus episcopus. Cirillus alexādri nus episcopus. Leo papa p̄oculus. yi derus ipsalensis. Heda. ciprianus mar tir 7 cartaginensis episcopus. Hieroni mus presbiter. Origenes. cuius scripta nec omnino refutat ecclesia nec p omnia recipit. Sedultus. prudencius. lactā orator 7 rufinus. multos libros edidit. 7 interpretatus est quasdam scripturas. Sed quoniam beatus Jeronimus i ali quibus enz de arbitrii libertate notauit illa sentire debemus que Jeronim⁹. Pelagius etiam fecit libros quinq; aduersus nestorium 7 euticen. 7 tractat⁹ in modum ambrost⁹. Item dnos libros fecit. 7 sacramentorum prestatōnes 7 oratio nes 7 epistolas fidei. Dionilius ariope gita episcopus ordinatus corinthioruz multa ingenij sui volumina reliquit. Itē cronica ensebū cesariensis atq; eiusdem historie ecclesiastice libros. Quis i principio narratōnis sue libro tenuerit 7 post in laudibus origenis atq; excusa tōne sismatici vnum conscripsit librum propter rerum tamen singularem noti ciā. que ad instrūctionem pertinet. non usq; quaq; eccl̄ia refutat. Cassiodor⁹ quoq; in explanatōne psalmorum satis utile op⁹ scripsit. Sunt 7 aduc alij quo rum nomina hic tac̄o.

Que scriptu re sint apocri phe.

Cinera

Trium nomine petri apostoli qd̄ appellatur sancti clementis libri. viij. apocrifi. **E**ccl̄us nomine an drec apostoli apocrifi. **E**ccl̄us nomine thome apostoli apocrifi. **E**vangelia nomine barnabe apostoli apocrifi. **E**vangelia nomine thome apostoli apocrifi. **E**vangelia que falsificat lucian⁹ apocrifi. **E**vangelia que falsificavit ticius apocrifi. **L**iber de infantia salvatoris apocrifus. **L**iber qui appellatur pastoris apocrifus. **L**ibri omnes quos fecit selenius discipulus dyabuli apocrifi. **L**iber qui appellatur fundamentum apocrifus. **L**iber qui appellatur thezaurus apocrifus. **L**iber q̄ est de filiabus ade apocrifus. **C**entimentum de christo virgilianis versib⁹ com paginatum apocrifus. **L**iber qui appellatur actus tede ⁊ pauli apocrifus. **L**iber qui appellatur nepotis apocrifus. **L**iber puerorum ab hereticis conscriptus et sub sixti nomine assignatus apocrifus. **R**enelatō que appellatur pauli apocrifi. **R**enelatō que appellatur thome apostoli apocrifi. **R**enelatō que appellatur stephani apocrifi. **L**iber qui appellatur transitus sancte marie apocrifi. **L**iber q̄ appellatur penitentia adam apocrifi. **L**iber dionymus nomine gigantis qui post diluvium cum dracone pugnasse ab hereticis vidi tur apocrifi. **L**iber qui appellatur testamē tum ioh apocrifi. **L**iber qui appellatur penitentia originis apocrifus. **L**iber q̄ appellatur penitentia cipriani apocrif⁹. **L**iber qui appellatur iāne ⁊ mambre apocrifus. **L**iber qui appellatur soris apostolorum apocrifus. **L**iber lisan. **L**iber canonum apostolorum apocrifi. **L**iber physiologus ab hereticis conscriptus ⁊ beatii ambrosij nomine presignatus apocrifi. **H**istoria enebij paphili apocrifi. **O**puscula tusculini siue astricai apocrifi. **O**puscula postimiani ⁊ galli apocrifi. **O**puscula montani ⁊ pristille ⁊ maximille apo

tri. **O**mnia opuscula fausti manichei apocrifi. **O**puscula alterius clementis alexandrii apocrifi. **O**puscula cassiani presbiteri galliarum apocrifi. **O**puscula victorini pictauiensis apocrifi. **O**puscula frumentij apocrifi. **E**pistola iesu ad agabarū apocrifi. **E**pistola fausti reginei galliarum Epistola frumentij apocrifi. **P**assio cynti ⁊ Iulite apocrifi. **P**assio georgij apocrifi. **S**cripta que appellantur salomonis contradictione apocrifi. **P**hilacteria omnia que non ab angelo. vt illi consigunt. sed magis a demone scripta sunt apocrifi. **H**ec ⁊ hys similia que symon magus Nicolaus cerintus. **M**arcian. **B**asilides. **E**bion. **P**aulus. **Z**amozatenus. **P**hotinus ⁊ bonosius. qui simili errore defecerunt. **M**ontanus quoq̄ cum suis obscenissimis sequacibus. **A**pollenaris. **V**alentinus siue manicheus. **S**abellus. artius. **M**acedonius. **E**unomius. **N**ouatus. **S**abaci. **C**alix. **D**onatus et **E**ustachi. **N**ubianus. **P**ellagius. **J**ulianus. et **L**aciensis. **C**elestinus. **M**aximianus. **P**ristolianus ab hispania. **L**ampedi. **D**yostorus. **E**uticius. **P**etrus. ⁊ aliis petrus. **E**quibus vñus alexandriam. **I**lli an thiochiam maculauit. **A**chacius constantinopolitanus cum consortibus suis. nec non ⁊ omnes hereses. quas ip̄i eorumq; dissimili siue scismatici docuerunt vñsciri pserunt quoq; nomina minime retinemus. non solum repudiata. verum etiaz ab omni katholica ⁊ romana ecclesia eliminata. atq; cum suis auctoribus. auctorumq; sequacibus sub anathematis in dissolubili vinculo in eternum confitemi esse dampnata.

Ethimologie quedaz ad lectō nem pertinen- tium.

Glosa grecz est. Et interpretas lingua quia quodammodo loquitur significatōnem subiecte dictōnis. Hanc philo- sophi aduerbiū dicunt Quia vocem illam de cuius re queritur uno et singula- ri verbo designatur. verbi gratia. ut con- titescere est tacere.

Odex multorum librorum est. Liber vni voluminis. Et dicitur codex per translatōnem a torticibus arcuum. quasi caudex. quod ex se multitudinem librorum quasi ramorum continet. Volumen dicitur et volvendo. Liber est interior cortex arboris. In quo antiqui ante usum carte vel membranarum scribere solebant. His et scriptores liberarios vocabant. Inde dicitur liber volumen. Sceda cuius diminutivum est cedula grecz nomen est. Et dicitur sceda proprie qd ad hoc emendatur. et nec dum in librī redactum est. Cartarum usus primā apud memphi ciuitates egipci invenitus est. Dicta autem carta quod carpti papiri tegime decarpit glutinatur. Et sic carta conficitur. Cuius genera plura sunt. Pergamenum dicitur a pergamis ubi est inuenitum. Dicitur autem membrana. qd ex membris detrahitur. Siebant primum membrana lutei colonis. Postea romane candida membrana reperta est. Omelia dicitur quasi sermo popularis sic ubi verbū sit ad populum. Tractatus est vni rei multiplex compositō. Dialogus est collatō duorum vel plurimorum quez latini sermonem dicunt. Sermo autem dicitur quis fertur inter utrūqz. Commentaria dicta quasi cum mente. vel a cominiscor. Sunt enim interpretatōnes. vel comen- taria iuris vel euangelium dicunt qui- dam commenta appellanda gentilizib- rorum. Expositōnes autem diminutorū

Explicit quartus. Incipit quintus didascalico hugonis. liber de quibusdaz sacre scripture p̄pri etatibus. et modo legendi.